

Ագդարարության Trumpet's Sound փող

55-րդ ՏԱՐԻ, ԱՄՏՐԱԼԻԱ
ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ - ՅՈՎՏԵՄԲԵՐ 2024

«ԱԶԳԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ ՓՈՂ»
երկամսյա հոգեուր թերթ

Պատասխանատու խմբագիր՝
հովիւ Հրաչ Գույունեան

ACM AUSTRALIA
PO BOX 1593,
CHATSWOOD NSW 2057
EMAIL: hkiujian@acmaust.org
URL: www.acmaust.org

Աղօթքի նիւթեր

- Աղօթեցէ՛ք տաճնապաճ աշխարհի համար:
- Աղօթեցէ՛ք Լիբանանի եւ մեր խնամքի տակ գտնուող բազմաթիւ ընտանիքներու համար:
- Խնդրեցէ՛ք Տիրոջը օգնութեան հասնիլ ներդութեան ու վախի մեջ գտնուողներուն:
- Օգնեցէ՛ք մեզ սնունդի եւ խմելու ջուր տրամադրելու գործին մեջ:
- Աղօթեցէ՛ք Հայաստանի եւ մեր խնամքի տակ գտնուող բազմաթիւ մեծահասակներու համար:
- Շնորհակալութի՛նն յայտնեցէք Հօրը՝ կորսուած մարդկութեան հանդէպ Իր հոգածութեան համար:
- Աղօթեցէ՛ք, որ մանուկներուն եւ երիտասարդներուն հասնինք Աւետարանով:

Բովանդակութիւն

Ամուր կանգնիլ 3
Հովիւ՝ Հրաչ Գույունեան

Եկո՛ւր, Տեր Յիսուս 4
Նէլլ Պուբնան

Յովսան՝ սխալ փափաքով մարդ 6
Տոն Աթորսր

Ապաշխարութիւն (2) 9
Եործ Հատէք

Գոհութի՛նն տուէք 14
Վեր. Հասիպ Ալանեան

Աւետարանի առաքելութիւնը 15
Տօթթ.՝ Դանիէլ Ելյան

Կազմի նկարը՝ Ինճորեսկ գիւղ, Հայաստան

Սոյն թերթի ծախսերը կը հոգացուի հաւատացեալներու սրտաբուխ նուէրներով:

Ամուր կանգնիլ

Ամուր կանգնելու համար մեզ անհրաժեշտ է հաստատուն հիմք: Այդ հիմքը մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսն է: Մենք մեր յոյսն ու հաւատքը Իր վրայ կը դնենք եւ մեր ողջ ուժը Իրմէ կը ստանանք, քանի որ Ան երբեք մեզ ամօթով չի ձգեր: Մտածեցէ՛ք այս նշմարտութիւններու մասին.

- Յիսուսը պատասխանեց. *«Ես եւ նամբան ու նշմարտութիւնը եւ կեանքը. մէկը չ'օրը քով չի գար՝ եթէ ոչ ինծմով»* (Յովհ. 14:6):
- *«Քանզի մէկ Աստուած կայ ու մէկ միջնորդ Աստուծոյ ու մարդոց մէջտեղ, Քրիստոս Յիսուս մարդը»* (Ա Տիմ. 2:5):
- *«Անոնք ալ ըսին. «Հաւատա՛ Տէր Յիսուս Քրիստոսին ու պիտի փրկուիք դուն եւ քու տունդ»* (Գործք 16:31):

Այո՛, միայն Յիսուսի միջոցով կը մտնենք դարպասներէն ներս. ոչ մէկ այլ կրօն կամ աստուած երբեք չեն կրնար փրկել մեզ: Մենք ապաշխարութեամբ պետք է Իր մօտ գանք եւ անառակ որդիին պէս աղաղակենք ըսելով. *«Հա՛յր, մեղանչեցի երկնքի դէմ ու քու առջեւ եւ ա՛յ արժանի չեմ քու որդիդ ըսուելու»* (Լուկ. 15:21): Մենք զիտենք, որ հայրը հեռուէն տեսաւ որդիին եւ շտապեց դէպի ան, գրկեց զինք եւ ուրախութեան արտասուք թափեց անոր ուսերուն վրայ ըսելով. *«Դուն կորսուած էիր, բայց հիմա գտնուած ես»*:

Հայր Աստուած կ'ապահովէ հաստատուն հիմքը, որը բոլորիս անհրաժեշտ է ամուր կանգնելու համար: Միայն Յիսուսը կրնայ ներել, միայն Յիսուսը կրնայ բժշկել, միայն Յիսուսը կրնայ փրկել:

Հ. Գ.

Եկո՛ւր, Տէր Յիսուս

«Այս բաներուն վկայութիւն տուողը կ'ըսէ. «Այո՛, շուտով կու գամ ես»:
Ամէ՛ն, եկո՛ւր, Տէր Յիսուս» (Յայտ. 22:20)

Ը նդամէնը երեք բառով սիրելի աշակերտ Յովհաննէսն արտայայտեց իր սրտի ցանկութիւնը: Իր բոլոր տեսած տեսիլքներէն յետոյ՝ սկսած ճրագակալներու իր առաջին տեսիլքէն մինչեւ բարկութեան, Հարսի եւ Աստուծոյ ու Գառնուկի գահէն բխող Կենաց գետի վերջին տեսիլքը, Յովհաննէսը կը բացականչէ իր ողջ ցանկութիւնը. «Եկո՛ւր, Տէր Յիսուս»:

Այն ենթադրութիւն չէր: Յովհաննէսը Տիրոջը չէր ըսեր, թէ երբ գայ: Օրն ու ժամը նշանակուած են Հօր կողմէ: Նոյնիսկ Որդին, չէր գիտեր այդ օրը եւ ժամը մինչ Ան երկրի վրայ կը գտնուէր մարդկային մարմնի մէջ: Յովհաննէսը չկրցաւ գիտնալ, թէ երբ է «հեթանոսներու լիութեան» սկիզբը, ոչ ալ թէ երբ փրկութեան դուռը պիտի փակուի: Ո՛չ, ան կը վստահէր ամբողջ երկրի Աստուծոյ՝ բոլորի Դատաւորին, որ Ան ճիշտ պիտի ընէ:

Այս խօսքերուն մէջ կը փայլի Յովհաննէսի սրտի փափաքը, Տիրոջ հանդէպ ունեցած իր մեծ կարօտը: Սա տեսնելով՝ մեր պարտականութիւնն է թոյլ տալ, որ Աստուծոյ Խօսքը հայելիի պէս ցոյց տայ մեզ մեր հոգիներու վիճակը: Արդեօ՞ք բոլորս կրնանք Յովհաննէսին միանալ եւ անկեղծօրէն աղաղակել. «Եկո՛ւր, Տէր Յիսուս»:

Ես կը խորհիմ թէ դուք, ինչպէս նաեւ ես, լսած ենք, որ մարդիկ ըսած են, թէ տակաւին չեն ուզեր Տիրոջ վերադարձը: Հնարաւոր է, որ անձամբ, ինչ-որ ժամանակ, այդպէս զգացած էք: Պատճառները զանազան են, բայց յաճախ մարդիկ այդպէս կ'ըսեն քանի որ պատրաստ չեն զգար Անոր գալստեանը: Ուրիշներ գուցէ աշխարհի ժամանակաւոր հաճոյքները աւելի բարձր կը գնահատեն, քան Փրկչին դիմաւորելը: Բայց ինչ պատճառաբանութիւն ալ ըլլայ, մենք գիտենք, որ Յովհաննէսի սիրտն ու փափաքը հոգեւոր առողջ վիճակի հաստատ նշան է, եւ սա մեզ կը դրդէ մտածելու մեր սեփական հոգեւոր վիճակի մասին:

Երկու պատճառ կայ, թէ մարդիկ ինչու պատրաստ չեն զգար Տիրոջ գալստեանը: Առաջին՝ անոնք ամբողջութեամբ չեն վստահիր Տէր Յիսուսի աւարտած գործին, Անոր մահուանն ու յարութեանը, այլ փոխարէնը որոշ չափով կը վստահին նաեւ իրենց գործերուն կամ ենթադրած արժանիքներուն՝ որպէս հիմք Աստուծոյ կողմէ ընդունուելու համար: Մենք արժանիքներ չունինք, որոնք Աստուծոյ մօտ մեզ ընդունելի կը դարձնեն: Ոչ մէկ բարի գործ բաւարար չէ դրախտի դուռը մեր առջեւ բանալու համար: Միակ ամուր հիմքը յարութիւն առած Փրկչի հանդէպ հաւատք ունենալն է, որու առատ շնորհքն ու զարմանալի սէրը յարատեւ խաղաղութիւն կը բերեն մեր սրտերուն:

Երկրորդ պատճառը, թէ մարդիկ ինչու պատրաստ չեն Տիրոջը դիմաւորելու այն է, որ անոնք իրենց խիղճը արատաւորած են մեղքով: Յովհաննէսը գրեց, որ եթէ ըսենք, թէ մեղք չունինք, ինքներս մեզ կը խաբենք (Ա Յովհ. 1:8): Այո՛, բայց ան նաեւ գրեց, որ եթէ խոստովանինք մեր մեղքը, ապա Տէրը կը ներէ ու կը մաքրէ մեզ ամէն անիրաւութենէ (Ա Յովհ. 1:9): Երբ մեր խիղճը տագնապած է, մենք պետք է թոյլ չտանք, որ Քրիստոսի արեան զօրութեան եւ Աստուծոյ Խօսքի ճշմարտացիութեան հանդէպ կասկածները շարունակեն մնալ մեր սրտերուն մէջ: Մենք մեր մեղքերը պետք է արագ խոստովանինք եւ վերականգնենք մեր խաղաղութիւնը Տիրոջ առաջ:

Մենք կը տխրինք՝ տեսնելով մարդկանց սրտերու խաւարը եւ անոր պատճառած տառապանքը: Մենք կ'աղաղակենք. «Եկո՛ւր, Տէր Յիսուս»: Մենք կը փափաքինք ազատիլ մեր մեղաւոր բնութենէն եւ բոլոր սուրբերուն հետ մէկտեղ հանգստանալ Անոր փառքին մէջ: Ամենէն շատ մենք կը փափաքինք Փառքի Տիրոջը, Խաղաղութեան Իշխանին, Թագաւորներու Թագաւորին, Փեսային դէմքը տեսնել:

Եկո՛ւր, Տէր Յիսուս:

Նէյլ Պուքման

Յովնան՝ սխալ փափաքով մարդ

Յովնանը Իսրայելի հիւսիսային թագաւորութեան մէջ ապրող մարգարէ էր՝ Եղիայի եւ Եղիսէի ժամանակներէն յետոյ: Իր մարգարէութիւններէն մէկը կատարուեցաւ Յերոբովամ II-ի օրօք (Դ Թագ. 14:25):

Աստուած Յովնանին հրամայեց Նինուէ երթալ՝ ժողովուրդին գալիք դատաստանի մասին զգուշացնելու համար: Յովնանը չհնազանդեցաւ Աստուծոյ՝ հակառակ ուղղութեամբ երթալով: Երկրորդ հնարաւորութեան ժամանակ Յովնանը հնազանդեցաւ, բայց գոհ չմնաց իր քարոզչութեան արդիւնքէն: Երբ մարդիկ ապաշխարեցին, Աստուած գործեց Իր բնութեան համաձայն՝ ներելով մարդկանց: Յովնանը պէտք է կարեւոր դաս մը սորվեր. Աստուած կարեկից Աստուած է, ով կ'ուրախանայ ողորմութեամբ: Բայց ո՞րն է այս պատմութեան նախապատմութիւնը:

Ատրեստանը որոշ ժամանակ աշխարհի գլխաւոր տէրութիւնն էր, սակայն ժամանակաւոր անկման շրջանի մէջ յայտնուեցաւ Իսրայելի Յերոբովամ II-ի եւ Յուդայի Ոզիա թագաւորի թագաւորութեան օրօք: Սա տեղի ունեցաւ մասամբ ներքին կռիւներու եւ մասամբ Ատրեստանի հիւսիսին գտնուող ազգերու ճնշման պատճառով: Սակայն սա միայն ժամանակաւոր հետընթաց էր: Մի քանի տարի յետոյ Ատրեստանը պիտի վերադառնար համաշխարհային բեմ ու կրկին յաղթեր շրջակայ ազգերուն: Ատրեստանը շատ դաժան տէրութիւն էր, անոր նուաճած ժողովուրդները մեծապէս կը տուժէին: Իրենց դաժանութեան պատճառով ասորիները սակաւաթիւ կողմնակիցներ ունէին: Յովնանը, որպէս հայրենասէր իսրայէլացի, պիտի ուրախանար տեսնելով Ատրեստանի անյաջողութիւնները:

Յովնանի առաջադրանքը

Աստուած Յովնանին յանձնարարեց Նինուէի ժողովուրդին նախազգուշացնել Իր մօտալուտ դատաստանի մասին: Յովնանի արձագանքը այն եղաւ, որ կրցածին չափ Նինուէէն հեռանար: Ան մտադրութիւն չունէր Աստուծոյ նախազգուշացումը Նինուէ հասցնելու, քանի որ զի-

տէր, եթէ մարդիկ ապաշխարէին, ապա Աստուած պիտի զոջար ու չդատապարտէր քաղաքը: Քանի որ Աստուծոյ անհատական հրեաներու բնական թշնամին էր, վերջին բանը ինչ Յովնանը կը փափաքէր տեսնել աստուծոյ հրեաներու հանդէպ Աստուծոյ ողորմածութիւնը տեսնելն էր: Սարդկային տեսանկիւնէն Յովնանի արձագանքը բնական էր: Աստուծոյ դատարանը չափ ու սահման չունէր, եւ բոլոր ազգերը կը վախնային անոնց հետ պատերազմի ժամանակ պարտուելու հետեւանքներէն: Բայց արդեօք սա ճիշդ վերաբերմունք է Տիրոջ մարգարէի կողմէ: Սա արդէն հարցի միւս կողմն է:

Յովնանը Տիրոջ հրահանգին անհնազանդելով՝ Նինուէ երթալու փոխարէն հակառակ ուղղութեամբ գնաց, հիւսիս-արեւելքի փոխարէն դէպի արեւմուտք գնաց: Ան յատուկ կը փախչէր Տիրոջ ներկայութենէն: Ան չէր սորված Սաղ. 139:7-ի ճշմարտացիութիւնը, որտեղ սաղմոսերգիչը կը հարցնէ, թէ Աստուծոյ երեսէն ո՞ր կրնայ փախչի: Տիրոջմէ փախչելու իր փորձով Յովնանը գնաց Յոպպէ, Թարսիս մեկնող նաւ մը գտաւ, վճարեց վարձքը ու բարձրացաւ նաւը:

Քանի որ Յովնանը կը կարծէր, թէ հնարաւոր է Տիրոջ ներկայութենէն փախչի, ան չհնազանդեցաւ Աստուծոյ պատուիրանին: Այդ անհնազանդութիւնը եւ Յովնանի հետագայ գործողութիւնները գերիշխան զօրութեամբ գործող Աստուծոյ հետ կը հակադրուին: Հեթանոս նաւաստիները չկրցան հասկնալ Յովնանի անհնազանդութիւնը եւ վախցան երբ իմացան, որ Յովնանը Տիրոջ երեսէն կը փախչի:

Կարելի է պատկերացնել նաւաստիներու վախը, երբ իմացան, որ Յովնանը Երկնքի Աստուծոյ՝ Եհովայի մարգարէն է: Անոնք կը վախնային իրենց աստուածներուն չհնազանդի, բայց ահա մէկը, ով չէր հնազանդած երկնքի ու երկրի Ստեղծողին:

Երբ Յովնանին ծովը նետեցին, ան աղօթեց: Երկրորդ գլխուն մէջ արձանագրուած է ծովի խորքէն հնչած Յովնանի աղօթքը, ինչպէս նաեւ փրկուելէ ետք իր ունեցած մտքերը: Ան ընդունեց, որ Աստուած լսեց իրեն Ծեօյի որովայնէն ու փրկեց զինք: Իր նեղութեան մէջ Տիրոջը դիմեց եւ իր ուխտերը նորոգեց: Չարմանալի է, թէ ինչու աւելի շուտ չենք կանչէր Տիրոջը, այլ կը սպասէնք մինչեւ որ ծանր դժուարութիւններու մէջ յայտնուինք ու նոր սկսինք աղօթել:

Երբ երկրորդ անգամ Յովնանին Նինուէ երթալու հրահանգ տրուեցաւ, ան հնազանդեցաւ եւ պատմութեան մեծագոյն արթնութիւններն մէկուն ականատեսը եղաւ: Մարդիկ՝ սկսած գահի վրայ նստած թագաւորէն մինչեւ հասարակ քաղաքացին, ապաշխարութեամբ՝ անկեղծօրէն Տիրոջը դիմեցին: Բայց Յովնանը ուրախ չէր: Ան չէր ուզեր տեսնել, թէ ինչպէս Տէրը կը ողորմի ասորիներէն որեւէ մէկուն: Ան բողոքեց Տիրոջը Իր շնորհքի, ողորմութեան եւ սիրառաստ բարութեան համար: Յետոյ նստեցաւ իր պատրաստած տաղաւարին տակ՝ տեսնելու, թէ ինչ պիտի ըլլայ քաղաքի հետ:

Տէրը Յովնանին շատ կարեւոր դասեր սորվեցուց: Յովնանը շատ զայրացաւ, երբ իրեն ստուեր ապահովող դոմենին չորցաւ որդերու պատճառով վնասով: Աստուած իրեն բացատրեց, որ դուն խղճացիր բոյսի մը համար, որը անձամբ չտնկեցիր: Արդեօ՞ք ճիշդ չէր, որ Աստուած խղճար մարդկանց, որոնց Ինք ստեղծած էր: Մենք կ'ակնկալենք, որ Աստուած շատ աւելի մեծ մտահոգութիւն ունենար Իր ստեղծած մարդկանց համար, քան Յովնանը՝ բանի մը համար, որ ինքը չէր ստեղծած:

Դասեր մեզ համար

- Ե՞րբ կ'աղօթենք: Յովնանը չաղօթեց առաջնորդութեան համար, երբ Յոպպէ գնաց: Ան աղօթեց միայն այն ժամանակ, երբ խորը նեղութեան մէջ էր, երբ ձկան փորի մէջ էր: Արդեօ՞ք կը սպասենք մինչեւ որ դժուարութիւններու մէջ յայտնուինք նախքան օգնութեան համար Աստուծոյ դիմելը:
- Որքանո՞վ պատրաստակամօրէն կ'ընդունինք Տիրոջ կամքը մեր կեանքի կամ ուրիշներու կեանքի համար: Մենք կ'աղօթենք ըսելով. *«Քու կամքդ ըլլայ, ինչպէս երկինքը՝ նոյնպէս երկրի վրայ»*, բայց արդեօ՞ք իսկապէս նկատի ունինք այդ:
- Ինչպէ՞ս կ'արձագանքենք, երբ Աստուած կ'օրհնէ մարդկանց, որը կը կարծենք, թէ ողորմութեան արժանի չեն:

Տոն Սթոբմըր

Ապաշխարություն – դառնալ՝ ճշմարիտ Աստուծոյ հետեւելու համար (2)

Ապաշխարութեան օրինակներ Նոր Կտակարանին մէջ

Տէր Յիսուսը առակ մը պատմեց որդիի մը մասին, ով եսասիրաբար պահանջեց իր ժառանգութիւնը: Հայրը տուաւ իրեն իր ուզածը (Ղուկ. 15:11-24): Այնուհետեւ ան գնաց հեռաւոր երկիր մը եւ իր ողջ ունեցումածքը մսխեց շոայլ կեանքի մէջ: Ընչագուրկ եւ սաստիկ սովի մէջ ըլլալով խոզաբուծութեան անցաւ: Քանի որ խոզերը իրմէ ակելի լաւ վիճակի մէջ էին, ան որոշեց վերադառնալ հոր մօտ ու աղաչել, որ իրեն որպէս վարձկան ընդունի: Որդին հօրը ըսաւ. «Հայր, մեղանչեցի երկնքի [երկնքի] դէմ ու քու առջեւ եւ ա՛յ արժանի չեմ քու որդիդ ըսուելու»: Երբ կը մեղանչենք, մենք Աստուծոյ դէմ է, որ մեղք կը գործենք, թէեւ կը խորհինք թէ այն անվնաս է: Բայց հայրը ծառաներուն հրամայեց. «Հանեցէ՛ք առաջին պատմունճանը ու հազցուցէ՛ք անոր եւ մատանի դրէ՛ք անոր ձեռքը ու կօշիկներ՝ անոր ոտքերը եւ պարարտ գուարակը բերէ՛ք, մորթեցէ՛ք, ուտենք եւ ուրախ ըլլանք. վասն զի այս իմ որդիս մեռած էր ու ողջնցաւ, կորսուած էր ու գտնուեցաւ»: Այսպիսով, անոնք սկսեցին տօնել:

Որդին վերադարձաւ հոր մօտ: Ան համոզուած էր իր կեանքի ուղղութիւնը փոխելու անհրաժեշտութեան մասին: Ան հօրը խոստովանեց իր ճախողութիւններն ու սխալները (մեղքերը) եւ շրջադարձ կատարեց, որպէսզի տուն վերադառնայ (ապաշխարութիւն): Այնուհետեւ հայրը ներեց իրեն ու ընդունեց իր տուն: Երիտասարդը հաճելի ժամանակ կը փնտռէր ուրիշ տեղ, բայց միայն հայրական տանը մէջ գտաւ այն: Սա ապաշխարութեան հիանալի օրինակ է:

Աստուած նման է առակի հօրը, իսկ մենք նման ենք որդիին, ով ընտրեց իր ճանապարհով ընթանալ: Բայց ո՞ր ենք մենք հիմա: Արդե՞՞ք Աստուծմէ հեռացած ենք: Դուք հոգեւորապէս մեռա՞՞ծ էք, կորսուա՞՞ծ էք: Եթէ այդպէս է, ապա լրջօրէն մտածէ՛ք ձեր վիճակի մասին: Եթէ ոչինչ չփոխուի, ապա ամէն ինչ ակելի պիտի վատթարանայ: Դուք Աստուծոյ դատաստանին առջեւ պիտի կանգնիք: Ինչո՞ւ չհետեւիլ որդիի

օրինակին՝ Աստուծոյ խոստովանելով ձեր ձախողութիւններն ու սխալները (մեղքերը) եւ դարձի գալով՝ Իրեն վստահիլ: Ան կը ներէ ձեզի ու դուք կը հաշտուիք Իր հետ: Այս գլխուն մէջ աւելի վաղ կ'ըսուի թէ, ուրախութիւն կ'ըլլայ Աստուծոյ հրեշտակներուն առջեւ մէկ մեղաւորի համար, որ կ'ապաշխարէ (Ղուկ. 15:7, 10):

Չաքէոսը փչացած հարուստ մաքսապետ էր: Երբ Տէր Յիսուսին հանդիպեց ընդունեց իր մեղաւորութիւնը, խոստովանեց Աստուծոյ եւ ապաշխարեց՝ փոխհատուցելով բոլոր անոնց, որոնց խաբած էր: Ան ըսաւ. «Տէ՛ր, ահա իմ ունեցածիս կէտը աղքատներուն կու տամ ու եթէ գրպարտութեամբ մէկուն գրկանք ըրած եմ, չորեքպատիկ կը հատուցանեմ անոր» (Ղուկ. 19:8): Ասիկա դարձի գալու եւ հակառակ ուղղութեամբ ընթանալու հիանալի օրինակ է: Առաջ մարդոցմէ որքան հնարաւոր էր շատ գումար կը վերցնէր: Ազահութիւնը փոխարինուեցաւ առատաձեռնութեամբ: Օրէնքը կը պահանջէր փոխհատուցել գողցուած գումարի մինչեւ քառապատիկը (Ելից 22:1, 4, 7, Ղեւտ. 6:5, Թուոց 5:7, ԲԹագ. 12:6): Ասիկա արմատական փոփոխութիւն է:

Երբ փարիսեցի Սօդոսը Դամասկոսի ճամբուն վրայ դարձի եկաւ անոր կեանքին մէջ արմատական փոփոխութիւն եղաւ: Մինչ այդ նախանձախնդիր հրեայ էր (Գործք 22:3), որը կտրականապէս դէմ էր քրիստոնէութեանը (Գաղ. 1, Փիլիպ. 3, Գործք 9:22, 26): Ան քրիստոնէութեանը կը նայէր, որպէս հրեական հաւատքի սպառնալիք: Ան իր ժամանակի լաւագոյն փարիսեցիին էր (Փիլիպ. 3:4-6, Գաղ. 1:13-14): Ան հաւանութիւն տուաւ Ստեփանոսի՝ առաջին քրիստոնէայ նահատակի քարկոծելուն (Գործք 8:1): Ան վախ ու սարսափ տարածեց հաւատացեալներուն մէջ, հալածեց ու բանտարկեց զանոնք (Գործք 8:1-3, 9:1-5, 22:4-5): Ան կ'ուզէր խանգարել անոնց՝ Յիսուսի մասին բարի լուրը չտարածելու համար: Ան կը խորհէր, թէ այն վատ լուր էր, քանի որ կը հաւատար, թէ Յիսուսը ստախօս է:

Իր դարձի գալէն ետք Պօղոսը Յիսուսի մասին բարի լուրը տարածեց Միջերկրական ծովի շրջակայ երկրներուն մէջ ապրող հրեաներուն ու հեթանոսներուն, հիմնեց հաւատացեալներու համայնքներ ու ժողովատեղիներ: Որպէս առաքեալ՝ ան Աստուծոյ յայտնութիւններ ստացաւ: Ան նամակներ գրեց, որոնք Նոր Կտակարանի մաս կը կազմեն: Ան վաղ եկեղեցիի համար առաջնորդներ պատրաստեց: Յիսու-

սէն ետք Պօղոսը ամենակարեւոր անձնաւորութիւնն է քրիստոնէական պատմութեան մէջ: Իր քրիստոնէական հաւատքի պատճառով Պօղոսը ծեծի ենթարկուեցաւ (Ա Կորնթ. 11:24), բանտարկուեցաւ եւ նահատակուեցաւ Հռովմի կայսր Ներոնի կողմէ: Պօղոսը ապաշխարութեան հիանալի օրինակ է: Իր կեանքին մէջ արմատական փոփոխութիւն եղաւ:

Նոր Կտակարանին մէջ դարձի գալու (ապաշխարութեան) երկու տեսակ կայ՝ դիրքային եւ յարաբերական: Դիրքային ապաշխարութիւնը կ'ապահովէ յաւիտենական ներումը, իսկ յարաբերական ապաշխարութիւնը կը հանգեցնէ ժամանակաւոր յարաբերական ներմանը:

Դիրքային ապաշխարութիւն

Քանի որ բոլոր մարդիկ Ադամէն ու Եւայէն ժառանգեցին ապստամբ բնութիւնը, դիրքային առումով բոլորը Աստուծմէ բաժնուած են: Մարդիկ Աստուծոյ դատաստանին արժանի են իրենց ապստամբութեան (մեղքի) պատճառով (Հռովմ. 1:18): Սակայն Աստուածաշունչի լաւ լուրն այն է, որ մարդիկ կարող են հաշտուիլ Աստուծոյ հետ:

Աստուած Աբրահամին ըսաւ. «Երկրի բոլոր ազգերը քեզմով պիտի օրհնուին» (Ծննդ. 12:3), իսկ Հին Կտակարանի մարգարէները մարգարէացան, որ Մեսիան պիտի գայ հրեաներուն փրկելու եւ իշխելու: Յիսուսը Աբրահամի սերունդէն էր եւ մասամբ կատարեց Եսայեայ մարգարէի եւ այլ մարգարէներու մարգարէական խօսքերը: Մնացած մարգարէութիւնները պիտի կատարուին, երբ Տէրը մեծ զօրութեամբ ու փառքով վերադառնայ:

Չախտողութիւնները (մեղքերը) կարող են ներուիլ: Յիսուսը վճարեց այդ մեղքերու պատիժը՝ մեռնելով Իր ժողովուրդի համար: Սա մեղքերու պատժի փոխանորդական վճարում էր: Ան վերցուց Աստուծոյ պատիժը մարդկութեան ճախտողութիւններու (մեղքերու) համար: Հետեւաբար, հաւատացողները ընդունուած են Աստուծոյ ներկայութեանը մէջ, որը ի ցոյց տրուեցաւ տաճարի վարագոյրի երկու մասի պատռուելովը (Մատթ. 27:51, Մարկ. 15:38, Ղուկ. 23:45):

Պօղոսը ըսաւ. «*Վկայութիւն տալով Հրեաներուն եւ Յոյներուն առջեւ՝ դէպի Աստուած ապաշխարութեան համար, մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսին վրայ եղած հաւատքին համար*» (Գործք 20:21): Դարձի գալը կը պահան-

ջէ ապաշխարութիւն գումարած Քրիստոսի կատարածի հանդէպ հաւատք (վատահոյութիւն): Այն կը պահանջէ երկու արձագանք՝ ապաշխարել՝ մտքի փոփոխութիւն ձեր ձախողութեան (մեղքի) վերաբերեալ եւ վատահել, որ Քրիստոսի գոհաբերական մահը վճարեց ձեր ձախողութեան (մեղքի) պատիժը:

Հաւատալ կը նշանակէ Յիսուսին վատահիլ, Իրեն հաւատալ, փրկութեան համար միայն Իրեն ապաւինիլ: Յիսուսի հանդէպ անկեղծ հաւատքը ապաշխարութիւն կ'ենթադրէ (Հռովմ. 6:1-6): Անոնք որոնք ճշմարտապէս կը սիրեն եւ կը վատահին Յիսուսին, որպէս անձնական Փրկիչ, դարձի կուգան իրենց ձախողութիւններէն (մեղքերէն) եւ կը պահեն Անոր պատուիրանները ու կը հետեւին զինք (Ա Յովի. 5:3):

Ապաշխարութիւնը դարձի գալու կարելոր հայեցակարգ է, որը յաճախ աւելի շեշտադրուած է քան փրկարար հաւատքը (Ղուկ. 15:7, Գործք 11:18): Ասիկա կը կոչուի է դիրքային ապաշխարութիւն եւ դիրքային ներում, քանի որ հաւատացեալի բոլոր ձախողութիւններու (մեղքերու) համար Քրիստոսը վճարեց պատիժը: Այն կատարուած է մէկ անգամ եւ կրկնուելու կարիք չունի:

Չախողութիւնը (մեղքը) կը բաժնէ մեզ Աստուծմէ եւ Անոր դատաստանին տակ կը դնէ մեզ: Եթէ ոչինչ չընենք այս բաժանման ու դատաստանի կապակցութեամբ, ապա դժոխքը կը դառնայ մեր վերջնական ճակատագիրը: Այս հարցը լուծելու առաջին քայլը մեր ձախողութիւնը (մեղքը) ճանչնալն է: Մենք գուցէ մեղաւոր զգանք կամ ասիտսանք վերապրենք: Յաջորդ քայլը մեր ձախողութիւնը (մեղքը) Աստուծոյ խոստովանելն է: Այն կը նշանակէ ընդունիլ, որ սխալ ենք: Յաջորդ քայլը ապաշխարելն է, որը վարքի փոփոխութիւն է, որտեղ մեր գործողութիւններուն մէջ կը ցուցադրենք մեր վերաբերմունքի փոփոխութիւնը: Այն նման է մեքենայով շրջադարձ կատարելուն հակառակ ուղղութեամբ ընթանալու համար: Այնուհետեւ Աստուծոյ կը խոստանայ ներել մեր բոլոր մեղքերը՝ անցեալի, ներկայի եւ ապագայի: Պետրոսը քարոզեց. «Ապաշխարեցէ՛ք ու դարձի՛ եկէ՛ք, որպէս զի մեղքերնիդ ջնջուի» (Գործք 3:19): Աստուծոյ դատաւոր է բոլոր անոնց, որոնք փրկութեան համար երբեք չեն վատահած Իրեն: Այս դիրքային ներումը կը վերացնէ դրախտի արգելքը: Սա տեղի կ'ունենայ, երբ անհաւատը հաւատքով Քրիստոսին կը դիմէ: Եթէ կ'ընդունենք մեր ձա-

խողովածները (մեղաւորութիւնը) եւ կը հաւատանք, որ Յիսուսը վճարած է մեր պատիժը, ապա մենք Աստուծոյ զաւակներ կը դառնանք: Յիսուսը մահացաւ մեր բոլոր ճախողութիւններու եւ տկարութիւններու (մեղքերու) համար: Արդեօ՞ք փորձառած էք այս ներումը: Եթէ ոչ, ապա ինչո՞ւ չսկսիք հետեւիլ Տիրոջը՝ խոստովանելով ձեր ճախողութիւնները (մեղքերը) եւ վստահելով Քրիստոսին որպէս Փրկիչ: Մեր ճախողութիւններու (մեղքերու) ջնջումէն յետոյ մենք Աստուծոյ հետ հաշտուած կ'ըլլանք, եւ խաղաղութիւն կ'ունենանք Իր հետ: Երկինքը մեր վերջնական ճակատագիրը կը դառնայ, որտեղ կը մոռնանք մեր բոլոր ճախողութիւնները (մեղքերը):

Երկրորդ համաշխարհային պատերազմի ժամանակ Ճապոնը եւ ԱՄՆ-ը թշնամիներ էին, բայց 1951 թ.-ին անվտանգութեան պայմանագիր ստորագրեցին՝ «Խաղաղութեան հաշտութիւն» անունով: Ինչպիսի՞ տպաւորիչ շրջադարձ՝ նախկին թշնամիները ընկերներ եւ դաշնակիցներ դարձան: 2022 թ.-ի փետրուարին Ռուսաստանը ներխուժեց Ուքրանիա, եւ այժմ պատերազմ է այս երկրներու միջեւ: Ի՞նչ կը պահանջուի այս իրավիճակը խաղաղութեան վերածելու համար: Սա ցոյց կուտայ դիրքային ներման հասնելու դժուարութիւնը:

Ճորձ Հաուս
(Ճարունակելի)

«Արդ՝ կ'աղաչեմ ամէն բանէ առաջ աղօթք ընել, խնդրել, աղաչել, գոհութիւն մատուցանել բոլոր մարդոց համար, մանաւանդ թագաւորներուն եւ իշխաններուն համար, որպէս զի խաղաղ ու հանդարտ կեանք վարենք կատարեալ աստուածաբաշտութիւնով ու պարկեշտութիւնով: Վասն զի այն է աղէկը ու ընդունելին մեր Փրկիչ Աստուծոյն առջեւ: Աստուած կ'ուզէ որ բոլոր մարդիկ փրկուին ու նշարտութիւնը ճանչնան: Քանզի մէկ Աստուած կայ ու մէկ միջնորդ Աստուծոյ ու մարդոց մէջտեղ, Քրիստոս Յիսուս մարդը, որ իր անձը ամենուն տեղ փրկանք տուաւ՝ իր ստեղծման վկայութիւն ըլլալու»:

Բ Տիմ. 2:1-6

Գոհու՞թի՛ւն տուէք

«Ամէն բանի մէջ գոհութիւն տուէք, այս է Աստուծոյ կամքը Քրիստոս Յիսուսով ձեր վրայ» (Ա Թեա. 5:17)

Շնորհակալութիւն յայտնելու առաջին պայմանը գոհունակ սիրտ ունենալն է: Ան որ դժգոհութեամբ եւ գանգատներով լեցուն է, ոչ գիտէ թէ որու պէտք է շնորհակալութիւն յայտնէ, ոչ ալ ինչու պէտք է շնորհակալութիւն յայտնէ:

Աստուծոյ մարդ մը հետեւեալ օրինակով կը բացատրէ գոհունակ սրտին շնորհակալութիւն յայտնելու կարողութիւնը: Ան կ'ըսէ եթէ իրեն աւագով լեցուն պնակ մը տրուի երկաթէ մանր կտորներով խառնուած, ու խնդրուի իրմէ այդ աւագին մէջ եղած երկաթի մանր կտորները իր մատներովը զատել ու աւագին մէջէն հանել՝ որչափ ալ ջանայ, պիտի չյաջողի: Սակայն եթէ մագնիս մը ունենայ ու այդ մագնիսը աւագին մէջ պտտցնելով ամէն կողմ շարժէ, առանց որեւէ դժուարութեան ան պիտի կարենայ բոլոր երկաթի մանր կտորները մագնիսին վրայ հաւաքել:

Դժգոհ ու գանգատներով լի սիրտ մը ունեցող անձը կը նմանի անոր, որ աւագի հատիկներուն մէջ իր մատներովը կը ջանայ երկաթի մանր կտորները փնտռել. անշուշտ պիտի չկրնայ:

Գոհունակ սիրտ մը ունենալը կը նմանի աւագին մէջ մագնիսով երկաթի մանր կտորները փնտռելուն: Այսինքն գոհունակ սիրտը ներքին մղիչ ոյժով մը անդադար երախտապարտ կ'ըլլայ Աստուծոյ իրեն վայելած բոլոր բարիքներուն համար: Այսպիսի անձի մը համար Աստուծոյ շնորհակալութիւն յայտնելը բնական առօրեայ փորձառութիւն է:

Ուստի թոյլ չտանք գանգատներուն եւ տրտունջներուն, որոնք մեր սրտերուն մէջ տեղ գրաւելով կը զրկեն մեզ գոհունակ սրտեր ունենալով Աստուծոյ փառք տալու հաճոյքէն:

Վեր. Հասպիպ Ալանանի

Քաղուած՝ «Հոգեւոր խորհրդածութիւններու կաթիլներ» գրքէն

Աւետարանի առաքելութիւնը

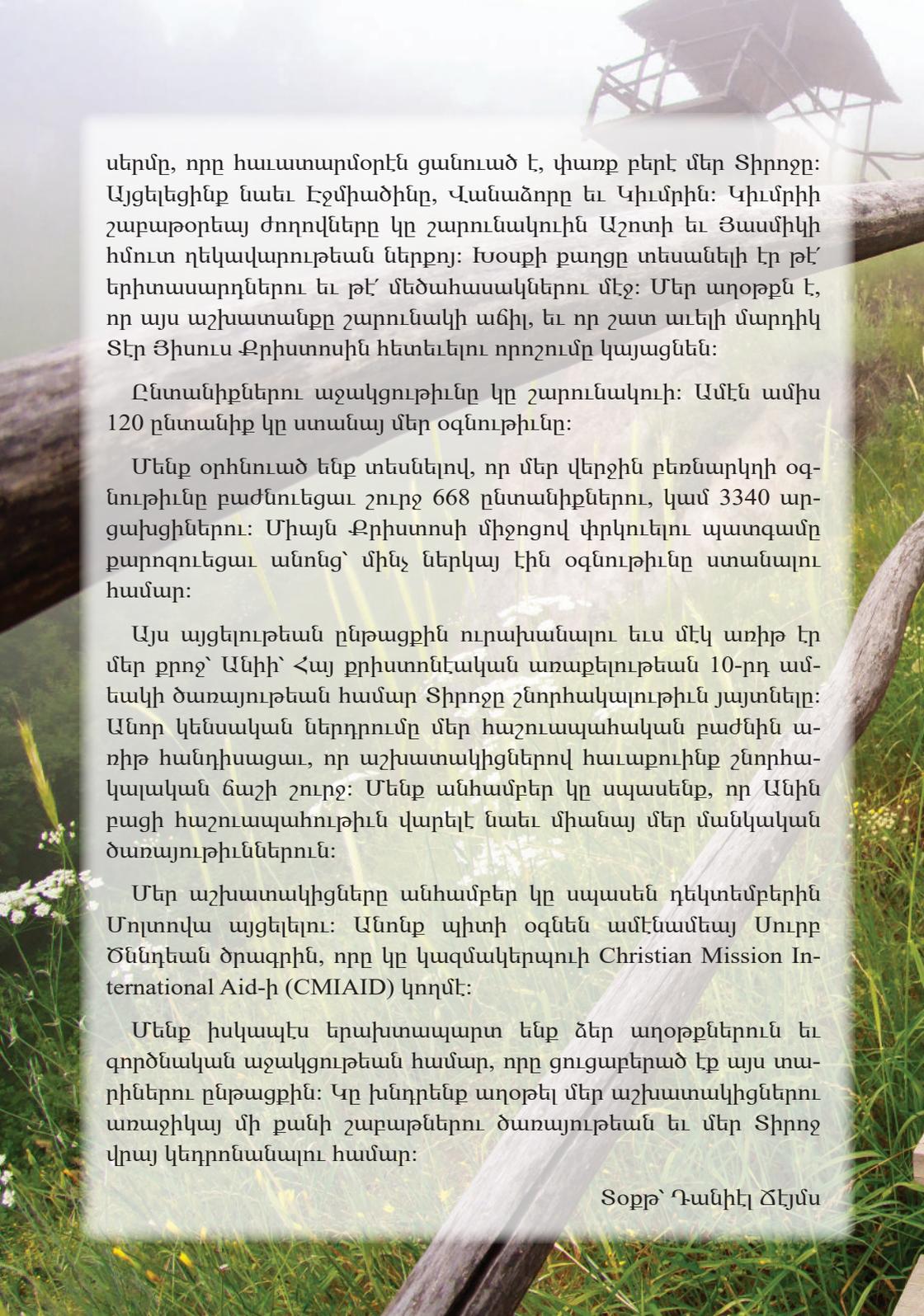
«Վասն զի ես ամօթ չեմ սեպեր ակետարանը քանզի Աստուծոյ զօրութիւնն է ան՝ բոլոր հաւատացեալներուն փրկութեան համար՝ առաջ Հրեային ու ետքը Յոյնին» (Հռովմ. 1:16)

Տիրոջ շնորհքով 2024 թ.-ի դեպի Հայաստան միսիոներական առաքելութեան ուղեւորութիւնը շատ սահուն ընթացաւ: Ես, Հրայի եւ Զլարայի (Սիտնի), Էտմօնի (Ալմելօ, Հոլանտա) եւ Եգեկիէի (Վալենսիա, Սպանիա) հետ միասին մեծապէս օրհնուեցանք մեր երկշաբաթեայ այցի ընթացքին, որը սկսեց Օգոստոս 30-ին:

Խումբի անդամները Հայաստանի մեր ծառայութեանը մի քանի տարի մեծ աջակցութիւն ցուցաբերած տեղական եկեղեցիներուն մէջ առիթ ունեցան Աստուծոյ Խօսքով ծառայելու եւ հաղորդակցուելու: Մենք երախտապարտ ենք բազմաթիւ թարգմանիչներուն, ովքեր շատ առիթներով միացան մեր խումբի ոչ հայախօսներուն:

Այս անգամ բացի մեր խնամակալութեան տակ գտնուող ընտանիքներուն այցելելէ, նաեւ ժամանակ տրամադրեցինք մեր աշխատակիցներուն եւ կամաւորներուն այցելելու, ովքեր կը շարունակեն անխոնջ Տիրոջը ծառայել, յատկապէս վերջին սահմանային հակամարտութեան ժամանակ: Մօտաւորապէս 16 ընտանիք այցելեցինք: Մեր աշխատակիցները միսիոներական խումբի անդամներուն խնդրեցին կարգաւ իրենց սիրելի Աստուածաշնչեան համարը: Աւելի ուշ հասկցանք, որ անոնք մեզ համար յուշանուէր մը պատրաստած էին իւրաքանչիւրիս կարգացած համարներով: Հռովմ. 1:16-ը իմ ընտրութիւնն էր:

Մենք կը շարունակենք կեդրոնանալ «Աւետարանը աղքատներուն հասցնել»-ու մեր առաքելութեան վրայ՝ առանց ամչնալու եւ այն զօրութեամբ, որը միայն Իրմէ կուգայ: Մենք քաջալերուեցանք տեսնելով մօտաւորապէս 50 մանուկներու եւ երիտասարդներու, որոնք հաւաքուած էին Սեւահողեր գիւղին մէջ Խօսքը լսելու համար: Վերջին մի քանի տարիներու ընթացքին մենք բազմիցս այցելած ենք այս տարածք: Խումբը շատ ջերմ ընդունելութեան արժանացաւ: Սեւահողեր կը նշանակէ «սեւ հող»: Այն, ինչ կը տեսնենք բերրի հողն է, որը շարունակաբար լաւ բերք կուտայ: Մեր աղօթքն այն է, որ Աւետարանի

սերմը, որը հաւատարմօրէն ցանուած է, փառք բերէ մեր Տիրոջը: Այցելեցինք նաեւ Էջմիածինը, Վանաձորը եւ Կիւմրին: Կիւմրիի շարաթօրեայ ժողովները կը շարունակուին Աշոտի եւ Յասմիկի հնուտ դէկավարութեան ներքոյ: Խօսքի քաղցը տեսանելի էր թէ՛ երիտասարդներու եւ թէ՛ մեծահասակներու մէջ: Մեր աղօթքն է, որ այս աշխատանքը շարունակի աճիլ, եւ որ շատ աւելի մարդիկ Տէր Յիսուս Քրիստոսին հետեւելու որոշումը կայացնեն:

Ընտանիքներու աջակցութիւնը կը շարունակուի: Ամէն ամիս 120 ընտանիք կը ստանայ մեր օգնութիւնը:

Մենք օրհնուած ենք տեսնելով, որ մեր վերջին բեռնարկի օգնութիւնը բաժնուեցաւ շուրջ 668 ընտանիքներու, կամ 3340 արցախցիներու: Միայն Քրիստոսի միջոցով փրկուելու պատգամը քարոզուեցաւ անոնց՝ մինչ ներկայ էին օգնութիւնը ստանալու համար:

Այս այցելութեան ընթացքին ուրախանալու եւս մէկ առիթ էր մեր քրոջ՝ Անիի՝ Հայ քրիստոնէական առաքելութեան 10-րդ ամեակի ծառայութեան համար Տիրոջը շնորհակալութիւն յայտնելը: Անոր կենսական ներդրումը մեր հաշուապահական բաժնին առիթ հանդիսացաւ, որ աշխատակիցներով հաւաքուինք շնորհակալական ճաշի շուրջ: Մենք անհամբեր կը սպասենք, որ Անին բացի հաշուապահութիւն վարելէ նաեւ միանայ մեր մանկական ծառայութիւններուն:

Մեր աշխատակիցները անհամբեր կը սպասեն դէկտեմբերին Մոլոտովա այցելելու: Անոնք պիտի օգնեն ամենամեայ Սուրբ Ծննդեան ծրագրին, որը կը կազմակերպուի Christian Mission International Aid-ի (CMIAID) կողմէ:

Մենք իսկապէս երախտապարտ ենք ձեր աղօթքներուն եւ գործնական աջակցութեան համար, որը ցուցաբերած էք այս տարիներու ընթացքին: Կը խնդրենք աղօթել մեր աշխատակիցներու առաջիկայ մի քանի շաբաթներու ծառայութեան եւ մեր Տիրոջ վրայ կեդրոնանալու համար:

Տօքթ՝ Դանիէլ Ծէլմս